

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ bảy, ngày 20/08/2022

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 982

“HỌC PHẬT LÀ HƯỞNG THỤ CAO NHẤT CỦA ĐỜI NGƯỜI”

Nhà triết học Phương Đông Mỹ đã nói: “**Học Phật là hưởng thụ cao nhất của đời người**”. Chúng ta học Phật lâu năm nhưng chúng ta vẫn phiền não vì chúng ta vẫn còn “*tự tư tự lợi*”, “*đanh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Chúng ta ăn không ngon, ngủ không say, gặp việc không theo ý mình thì chúng ta phiền não!

Chúng ta mang danh là Phật tử, là học trò, là đệ tử của Phật nhưng chúng ta không làm theo lời Phật dạy. Tâm của Phật luôn hoan hỷ, pháp hỷ xung mãn, còn tâm chúng ta ngày ngày phiền não. Chúng ta phiền não vì chúng ta khởi tâm động niệm vì mình lo nghĩ, chúng ta làm việc thì chúng ta dính mắc vào việc và luôn ở trạng thái quá cầu toàn.

Hôm qua, tôi được xem một video về Hòa Thượng Khánh Anh, Ngài sinh năm 1954, tại huyện Mộ Đức, tỉnh Quảng Ngãi. Ngài xuất gia từ nhỏ, trải qua tuổi thơ rất khó khăn và bôn ba vào miền Nam. Ngài có tướng trạng phương phi, rất đẹp. Ngài là một vị pháp trụ tài năng nhưng Ngài không tự xưng là Đại Đức, Tỳ Kheo, Hòa Thượng mà luôn xưng là Phật tử.

Chúng ta học Phật nhưng chúng ta luôn phiền não vì chúng ta không mang Phật pháp ứng dụng trong khởi tâm động niệm, trong việc làm. Phật pháp rất vi diệu, có tình, có lý. Nếu Phật pháp không như vậy thì Phật pháp không thể tồn tại gần 3000 năm và ngày nay vẫn còn rất nhiều người tin theo. Hòa Thượng nhắc: “**Chúng ta chân thật học Phật thì chân thật có sự hưởng thụ cao nhất của đời người**”. Sự kích thích của vật chất không thể giúp chúng ta có sự hưởng thụ cao nhất của đời người. Chúng ta được ăn một bữa no, có một ngôi nhà to, một siêu xe thì chúng ta vui thích nhưng niềm vui này rất chóng qua. Sự hưởng thụ xuất phát từ nội tâm thanh tịnh không bị phiền não chi phối.

Chúng ta làm theo đúng lời Phật dạy: “**Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ tham sân si**” thì chúng ta sẽ chân thật có kết quả tốt. Chúng ta niệm Phật đúng phương pháp, đúng với

lý luận các Kinh điển đã dạy thì chúng ta nhất định vãng sanh. Chúng ta không cần lo lắng, vọng tưởng, mình có vãng sanh không. Tổ Ấn Quang đã dạy: “**Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm**”. Chúng ta làm với tâm chân thành nhất thì việc sẽ có kết quả mỹ mãn. Nếu chúng ta không toàn tâm toàn lực thì sẽ không có kết quả tốt.

Hòa Thượng nói: “**Cả đời tôi sống trong thế giới an lạc**”. Ngài vô tư vô cầu. Người vô tư, vô cầu thì sẽ có niềm vui chân thật từ nơi nội tâm. Có nhiều người hỏi tôi có muốn, có cần gì không, nếu tôi trả lời là có thì đó là tôi đang sống trong vọng tưởng. Sự an lạc của nội tâm phải xuất phát từ tâm thanh tịnh. Chúng ta có tâm thanh tịnh thì chúng ta có niềm vui chân thật. Chúng ta vẫn còn vọng tưởng, phân biệt chấp trước thì chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Tâm chúng ta không thanh tịnh mà chúng ta làm Phật sự thì Phật sự đó đều trở thành Ma sự. Chúng ta làm Ma sự thì chúng ta có phiền não.

Những ngày qua tôi phải di chuyển nhiều nên các đồng tu trong và ngoài nước hỏi thăm sức khoẻ của tôi. Chúng ta làm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta mệt. Chúng ta làm bằng tâm chân thành, làm xong chúng ta quên mình đã làm thì chúng ta không mệt. Nếu chúng ta phân biệt: “*Việc này nên, không nên, việc này phải như thế này tốt!*”, thì chúng ta sẽ phiền não. Mọi người chuẩn bị mọi việc rất mệt mỏi vì mọi người quá cầu toàn. Tôi làm việc trong nhiều ngày nhưng tôi không mệt vì tôi xa lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Chúng ta học Phật nhưng chúng ta xa lìa lời Phật dạy. Chúng ta sống trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta phiền não rồi sau đó là chúng ta khổ đau. Chúng ta làm việc, chúng ta phân biệt đây là con của mình, đây là đoàn thể của mình, đây là tài sản của mình thì đó là chúng ta đang chấp trước. Nhiều người không biết tại sao mình phiền não. Họ không hiểu tại sao: “*Phước bất trùng lai, họa vô đơn chí*”. Phước không đến hai lần, họa thì luôn đến theo cặp. Đó là khởi tâm động niệm của chúng ta chiêu cảm họa đến. Không có vị Thần, vị Phán Quan nào ban phước, giáng họa cho chúng ta. Tất cả do khởi tâm động niệm của chúng ta.

Có người trồng rau nhưng rau không phát triển xanh tốt mà rau bị chết hoặc không lớn. Thực vật cũng cảm nhận được từ trường. Hàng ngày, tôi đều đọc câu thần chú là: “*Rau ơi, lớn nhanh để tôi mang cho người khác*”. Chúng ta có tâm lượng rộng lớn thì hoàn cảnh cũng cảm nhận được. Tất cả mọi vật đều hấp thụ cả về vật chất và tinh thần. Cây hấp thụ dinh

dưỡng từ đất, phân và hấp thụ cả từ trường. Có nhiều cây khi người chủ mất, cây không hấp thụ được từ trường từ người chủ nên cây cũng bị vàng lá và chết.

Chúng ta học Phật, chúng ta học đạo giải thoát, đạo an vui mà chúng ta không giải thoát, không an vui. Chúng ta ngồi học mà chúng ta không cảm thấy an vui vì chúng ta đang buồn ngủ. Từ lâu, sau 4 giờ sáng là tôi tỉnh như sáo. Sự hưởng thụ của việc học Phật không đến từ vật chất bên ngoài. Sự hưởng thụ chân thật của nhà Phật là chúng ta có được tâm thanh tịnh, chúng ta xa lìa được những tập khí, phiền não.

Nhiều người học Phật mà phiền não, khổ đau nhiều đến mức họ phải đi tìm đạo khác để học. Có những đạo giúp họ nhất thời thỏa mãn dục vọng nhưng dục vọng không bao giờ có thể được thỏa mãn hoàn toàn. Chúng ta làm chủ, khống chế được dục vọng thì chúng ta có thể thoát khỏi phiền não. Em của tôi nghiện chơi xổ số kiến thiết, ngày nào cũng mua rất nhiều nên cuối cùng thân tàn ma dại.

Có ông bán xổ số nói với tôi, ông đã bán vé số hơn 25 năm, đi mòn rất nhiều đôi dép nhưng ông chưa thấy người nào trúng số độc đắc. Nhiều người chìm trong vọng tưởng rằng họ sẽ trúng số, họ sẽ giàu. Họ sống trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chắc chắn có khổ đau. Ngay đời hiện tại họ khổ đau, những đời kế tiếp nữa sẽ tiếp tục khổ đau. Chúng ta muốn chân thật thoát khỏi khổ đau thì ngay trong đời này phải đuổi cùng, diệt tận tất cả những tập khí, phiền não. Chúng ta làm vậy thì có thể trừ được hậu quả. Tham thì sẽ sinh vào cõi Ngạ Quỷ. Sân thì sẽ đọa vào Địa Ngục. Si thì đọa vào cõi Súc Sinh. Kết quả của tham, sân, si là chúng ta đọa vào ba đường ác. Nhà Phật có câu: **“Hậu họa vô cùng”**. Tai họa ở đời sau sẽ vô cùng.

Chúng ta vừa sinh ra đã tham. Phật dạy: **“Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ tham sân si”**. Tất cả tập khí, phiền não của chúng ta bắt đầu từ ở tham, sân, si. Chúng ta mong giàu sang, địa vị đó là chúng ta đang tham. Chúng ta khởi tâm mong cầu với đời, khởi tâm tranh giành với người thì đó là tham. Tất cả tập khí, phiền não đều bắt đầu từ chữ tham!

Chúng ta muốn có sự hưởng thụ cao nhất từ việc học Phật thì chúng ta phải đối trị tập khí xấu ác. Chúng ta diệt trừ hết tập khí, phiền não thì chúng ta lìa khổ được vui. Phật nói ra nguyên lý, nguyên tắc, các Ngài đã làm ra biểu pháp, chúng ta phải chân thật làm. Nhiều người ý lại, nương nhờ, nịnh hót, bợ đỡ các Ngài, họ xem Phật như một tham quan. Phật có thể ban phước cho chúng sanh thì các Ngài đã không để chúng sanh khổ. Các Ngài được mệnh danh là những bậc **“vô duyên đại từ”**, lòng từ không có nguyên nhân. Từ rất lâu, tôi

không có ý niệm cầu xin Phật. Khi người thân mất, Mẹ bệnh tôi không cầu xin mà tôi chỉ làm việc phước lành, đem phước lành đó hồi hướng cho Mẹ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tưởng chúng ta ở thế gian này một mình, trong giữa biển đời đau khổ này, Phật Bồ Tát luôn dõi theo chúng ta. Khi nào chúng ta chân thật giác ngộ, hồi đầu thì Phật Bồ Tát sẽ đến để giúp!**”. Chúng ta không quay đầu thì các Ngài không thể giúp. Phật Bồ Tát luôn dõi theo chúng ta chỉ cần chúng ta thức tỉnh, muốn nghe lời giáo huấn thì các Ngài sẽ giáo hóa, chỉ cho chúng ta cách thoát khổ, thoát khỏi luân hồi sinh tử.

Sự hưởng thụ cao nhất của đời người chính là được học Phật. Sự hưởng thụ này không đến được từ việc được thỏa mãn năm dục sáu trần mà từ ở nơi nội tâm thanh tịnh. Chúng ta muốn có sự an lạc, hạnh phúc chân thật thì chúng ta: “**Ly dục vô nhiễm**”. “Ly” là rời. “Dục” là tất cả dục vọng, ham muốn, ưa thích của chúng ta. Chúng ta lìa xa dục vọng, không đắm nhiễm trong sự cám dỗ của thế gian thì chúng ta chân thật có được sự an lạc.

Người xưa nói: “**Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước**”. Dù đất chúng ta đang ở chưa có phước thì đất cũng sẽ tự sinh phước. Khi tôi mới về đây, đất này rất cằn cỗi không thể trồng được rau. Tôi tích cực lao động thì một thời gian sau các loại cây như rau má, mã đề mọc rất nhiều. Tôi bón phân bò cho đất, trong đất đã có sẵn nhiều hoạt giống. Hoàn cảnh sống của tôi đã hoàn toàn thay đổi.

Người xưa nói: “**Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định**”. Một miếng cơm, một ngụm nước đều do phước trong mạng đã định. Cả cuộc đời chúng ta tạo phước nhưng không hưởng phước, phước báu chúng ta để dành cho người. Hòa Thượng dạy: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức**”. Chúng ta không làm với tâm mong cầu. Không công, không đức là khi chúng ta làm trong tâm chúng ta không khởi niệm. Chúng ta không khởi tâm làm vì công đức, phước báu thì công đức, phước báu đó sẽ gấp nhiều lần. Người có công đức, phước báu thì không phải lo về cơm ăn, áo mặc.

Hòa Thượng nói: “**Học Phật là sự hưởng thụ cao nhất của đời người**”. Chúng ta muốn có được sự hưởng thụ cao nhất của đời người thì chúng ta phải “**ly dục vô nhiễm**”. Chúng ta đừng nhầm lẫn giữa dục vọng và nguyện vọng. Chúng ta muốn chúng sanh lìa khổ được vui thì chúng ta tận tâm tận lực giúp họ. Chúng ta tổ chức các khóa học hè giúp các con được học đạo đức, hiểu đạo từ đó các con sống đời sống tự chủ, tự lập, tiết kiệm. Chúng ta làm xong thì chúng ta không cần nhớ. Chúng ta làm xong mà nghĩ chúng ta làm sẽ được nể

tiếng, chúng ta sẽ được mọi người tán thưởng thì chúng ta đã bị dục vọng chi phối. Sự hưởng thụ chân thật chính là niềm vui của nội tâm. Chúng ta muốn có niềm vui của nội tâm thì chúng ta phải “**ly dục vô nhiễm**”. Tâm chúng ta không bị vật chất, bị danh vọng làm ô nhiễm.

Hàng ngày, có rất nhiều người gửi có những lời có cánh nhưng tôi không đọc. Chúng ta tin theo những lời có cánh đó thì chúng ta sẽ phiền não. Khi tôi đi giảng, nếu người MC nói nhiều về tôi thì tôi nhắc người quay phim cắt bỏ những nội dung đó. Chúng ta học Phật, chúng ta xa lìa dục vọng thì chúng ta chân thật có sự hưởng thụ cao nhất của đời người!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!